

**Тимчасовий бойовий статут
танкових військ сухопутних
військ Збройних Сил України.
Частина 1 (бригада)**

Ця публікація є проектом основного бойового керівного документу підготовки та ведення бойових дій танковими бригадами Сухопутних військ, яка містить загальні положення про призначення, структуру, систему управління, склад, завдання та розподіл повноважень структурних підрозділів штабів в S-структурі, підготовку та застосування військових частин в основних видах бою, та основні питання забезпечення.

Бойовий статут ґрунтується на досвіді застосування Сухопутних військ, здобутому в ході проведення операції об'єднаних сил, світовому досвіді ведення воєнних дій, а також враховує досвід участі Сухопутних військ в заходах міжнародного військового співробітництва.

Бойовий статут розроблений на основі Польового статуту армії США FM 3.96.

ТИМЧАСОВИЙ БОЙОВИЙ СТАТУТ

ТАНКОВИХ ВІЙСЬК СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

**ЧАСТИНА 1
(БРИГАДА)**

Видавництво
«Центр учбової літератури»
Київ — 2025

УДК 355:359(477)

Т 41

**Тимчасовий бойовий статут танкових військ сухопутних військ Збройних
Т 41 Сил України. Частина 1 (бригада).** — Київ: «ЦУЛ», 2025. — 110 с.

ISBN 978-611-01-3486-6

Ця публікація є проектом основного бойового керівного документу підготовки та ведення бойових дій танковими бригадами Сухопутних військ, яка містить загальні положення про призначення, структуру, систему управління, склад, завдання та розподіл повноважень структурних підрозділів штабів в S-структурі, підготовку та застосування військових частин в основних видах бою, та основні питання забезпечення.

Бойовий статут ґрунтується на досвіді застосування Сухопутних військ, здобутому в ході проведення операції об'єднаних сил, світовому досвіді ведення воєнних дій, а також враховує досвід участі Сухопутних військ в заходах міжнародного військового співробітництва.

Бойовий статут розроблений на основі Польового статуту армії США FM 3.96.

ISBN 978-611-01-3486-6

ЗМІСТ

	ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ	7
	ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ	8
	ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	10
1	ОСНОВИ ЗАСТОСУВАННЯ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ	11
1.1	Роль та місце загальновійськових частин (підрозділів) Сухопутних військ Збройних Сил України в сучасних операціях	11
1.2	Особливості застосування військових частин (підрозділів) танкових військ в умовах сучасних викликів та загроз	12
1.3	Орієнтовна структура бригад	13
1.3.1	Окрема танкова бригада	13
2	ЗАГРОЗИ	14
2.1	Розуміння загроз	14
2.2	Характеристики загроз	15
3	УПРАВЛІННЯ	17
3.1	Основи управління	17
3.1.1	Вимоги до управління	17
3.1.2	Принципи управління військовою частиною (підрозділом)	19
3.2	Система управління	21
3.2.1	Органи управління	21
3.2.2	Пункти управління	24
3.2.3	Засоби управління	28
3.3	Забезпечення роботи пунктів управління	29
3.3.1	Розгортання пунктів управління	29
3.3.2	Переміщення пунктів управління	32
3.3.3	Бойове чергування на пунктах управління	33
3.3.4	Захист, охорона і оборона пунктів управління	34
4	ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ШТАБУ	35
4.1	Призначення та завдання штабу	35
4.2	Вимоги до роботи штабу	38
4.3	Структура штабу	39
4.3.1	Основні принципи на яких базується створення структури штабу	39
4.3.2	Організаційна структура	40
4.3.3	Типова (базова) організаційна структура штабу	41
4.4	Завдання структурних підрозділів штабу	42
4.4.1	Підрозділ по роботі з особовим складом (S1)	42
4.4.2	Розвідувальний підрозділ (S2)	43
4.4.3	Оперативний підрозділ (S3)	44
4.4.4	Підрозділ логістичного забезпечення (S4)	45

4.4.5	Підрозділ цивільно-військового співробітництва (S5)	45
4.4.6	Підрозділ зв'язку (S6)	46
4.4.7	Служба радіоелектронної боротьби	47
4.4.8	Служба охорони державної таємниці	48
4.4.9	Топографічна служба	48
4.4.10	Підрозділ охорони, забезпечення та обслуговування	48
4.4.11	Інші структурні підрозділи штабу	48
5	ПІДГОТОВКА БОЮ (ДІЙ)	49
5.1	Загальні положення	49
5.2	Військовий процес прийняття рішення	52
5.2.1	Перший етап – отримання завдання	53
5.2.2	Другий етап – аналіз завдання	55
5.2.3	Третій етап – розробка варіантів дій	63
5.2.4	Четвертий етап – аналіз варіантів дій	66
5.2.5	П'ятий етап – порівняння варіантів дій	68
5.2.6	Шостий етап – затвердження варіанту дій	68
5.2.7	Сьомий етап – розробка планувальних та директивних документів	72
5.3	Особливості роботи з організації бою (дій) в умовах обмеженого часу	73
6	РОЗВІДКА ТА БЕЗПЕКА	74
6.1	Система розвідки	74
6.2	Безпека дій	75
7	СЕРЕДОВИЩЕ БОЙОВИХ ДІЙ	78
7.1	Розуміння середовища бойових дій	78
7.2	Формування середовища бойових дій	78
7.3	Інформаційний вплив в межах середовища бойових дій	79
8	ОБОРОНА	79
8.1	Загальні положення	80
8.2	Оборона в особливих умовах	83
8.3	Форми оборони	84
8.4	Ведення оборони	85
8.4.1	Ведення оборони району (позиційної оборони)	85
8.4.2	Ведення мобільної оборони	87
8.4.3	Здійснення відходу	89
8.5	Перехід до оборонних дій	89
9	НАСТУП	90
9.1	Загальні положення	91
9.2	Наступ в особливих умовах	92
9.3	Форми наступального маневру	93
9.4	Ведення наступу	98
9.4.1	Зближення з противником	98
9.4.2	Атака	99
9.4.3	Розвиток успіху	100

9.4.4	Переслідування противника	101
9.5	Перехід від наступальних до оборонних та стабілізаційних дій	102
10	СТАБІЛІЗАЦІЙНІ ДІЇ	103
10.1	Загальні положення	103
10.2	Фази стабілізаційних дій	103
10.3	Джерела нестабільності	104
10.4	Ведення стабілізаційних дій	104
10.5	Забезпечення безпеки цивільного населення	105
10.6	Гуманітарна допомога	105
10.7	Забезпечення функціонування органів місцевого самоврядування	105
10.8	Забезпечення функціонування інфраструктури	105
10.9	Перехід від стабілізаційних до оборонних та наступальних дій	106
11	ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬК	106
11.1	Основи забезпечення	106
11.2	Принципи забезпечення	107
11.3	Забезпечення бригади	107
11.4	Забезпечення дій	108
11.5	Ешелонування сил та засобів забезпечення	109
11.6	Зона підтримки бригади	109

ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ

Позначка військової публікації	Повне найменування військової публікації
1	2
	Наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 31.03.2020 № 124 дск “Про затвердження та введення в дію Тимчасової Доктрини застосування сил оборони держави”
ВКП 5-00(11)03.01	Доктрина “Сухопутні війська Збройних Сил України”, затверджена Головнокомандувачем Збройних Сил України 02.11.2020
ВД 7-05(03).01	Доктрина розвитку військових публікацій у Збройних Силах України, затверджена начальником Генерального штабу Збройних Сил України 03.06.2020
	Доктрина застосування сил оборони держави, затверджена наказом Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України від 17.08.2018 №20дск-оп
	Директива Генерального штабу Збройних Сил України від 13.03.2020 №Д-6 “Про організацію розробки доктринальних документів”
	Настанова з оперативної роботи органів військового управління, затверджена наказом Генерального штабу Збройних Сил України № 2т, видання 2018 року

ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Формами воєнних дій угруповань військ, військових частин та підрозділів у воєнному конфлікті є операції, бойові дії, бої та удари.

Операція – сукупність узгоджених і взаємопов'язаних за метою, завданнями, місцем і часом боїв, ударів, маневру, а також бойових, спеціальних, стабілізаційних дій військ (сил), які проводяться за єдиним замислом і планом для виконання визначених завдань в операційній зоні (районі, смузі) у встановлений період під єдиним керівництвом.

Бойові дії – організовані дії військових частин та підрозділів під час виконання бойових завдань; форма дій військових частин (підрозділів) для вирішення тактичних (оперативних) завдань у рамках операції угруповання військ (сил) або самостійно, а також між операціями (боюми).

Бій – узгоджені за метою, завданнями, місцем і часом удари, вогонь і маневр військових частин (тактичних груп, підрозділів, підводних човнів, надводних кораблів, літаків, вертольотів) з метою знищення (розгрому) противника, відбиття його ударів і виконання інших завдань в обмеженому районі (зоні, смузі) протягом короткого часу. Бій може бути загальновійськовим, вогневим, повітряним, протиповітряним, морським.

Удар – складова частина операції, бойових дій, бою, а також особлива форма оперативного (бойового) застосування військових частин видів ЗС України, родів військ (сил), що полягає в одночасному ураженні угруповань військ, наземних, повітряних, морських об'єктів противника потужною дією на них зброєю або військами.

Удари можуть бути: залежно від засобів, які застосовуються – вогневі (ракетні, ракетно-артилерійські, авіаційні) і удари військами (силами); за кількістю засобів, які беруть участь, і об'єктів, які уражуються, – зосереджені, групові і поодинокі.

Вогонь – ураження противника стрільбою з різних видів зброї для знищення, подавлення, виснаження і руйнування. Вогонь розрізняють за тактичними завданнями, видами зброї, способами ведення, напруженістю, способами стрільби і видами вогню.

Маневр – організоване пересування військових частин (підрозділів) у ході бою з метою зайняття вигідного положення відносно противника і створення необхідного угруповання сил і засобів, а також перенесення або перенацілювання (масування, розподіл) ударів і вогню для найбільш ефективного ураження найважливіших угруповань і об'єктів противника.

Видами маневру є: охоплення, обхід, відхід та маневр ударами і вогнем.

Охоплення – маневр, який здійснюється військовими частинами, підрозділами з метою виходу у фланг противнику у вогневій взаємодії з військовими формуваннями, які діють із фронту.

Обхід – глибокий маневр, який здійснюється військовими частинами, підрозділами з метою виходу в тил противнику та його ураження у взаємодії з військовими формуваннями, які діють з фронту.

Відхід – маневр, який застосовується для виведення своїх підрозділів з-під ударів сил противника, що переважають, виграшу часу та зайняття більш вигідного рубежу (району, смуги). Відхід проводиться тільки з дозволу або за наказом старшого начальника.

Маневр ударами та вогнем полягає в одночасному або послідовному їх масуванні (зосередженні) на найважливіших об'єктах противника або в розподілі (розосередженні) для ураження декількох об'єктів, а також у перенацілюванні їх на нові об'єкти.

Спеціальні дії – форма дій військових частин (підрозділів), які ведуться з метою виконання спеціальних завдань у визначених зонах (районах) із застосуванням специфічних (спеціальних) способів (засобів).

Стабілізаційні дії – форма дій військових частин (підрозділів), які ведуться з метою встановлення контролю над кризовими районами, підтримання в них безпеки і стабільності та створення умов, що унеможливають ескалацію (відновлення) воєнного конфлікту, у взаємодії з іншими складовими сил оборони, органами державної влади та місцевого самоврядування.

Майбутнє безпекове середовище – об'єктивний стан середовища у майбутньому, породжений соціальною взаємодією, розвитком технологій, глобальними політичними та економічними процесами, а також процесами, зумовленими природними та екологічними чинниками, які впливатимуть та можуть становити в майбутньому небезпеку національним інтересам та фундаментальним цінностям держави, нейтралізація яких потребує залучення (застосування) сил оборони.

Ситуація за сценарієм – один із варіантів імовірного виникнення і розвитку кризової ситуації, що потребує застосування (залучення) сил та засобів сектору безпеки і оборони.

Типові завдання Збройних Сил України – структурований перелік перспективних завдань (стратегічних, оперативних і тактичних), які можуть виконувати органи військового управління, з'єднання, військові частини, Збройних Сил України у довгостроковій перспективі відповідно до імовірних сценаріїв виникнення та розвитку ситуацій воєнного характеру.

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

Скорочення та умовні позначення	Повне словосполучення та поняття, що скорочуються
1	2
АУВ	Автоматизоване управління військами
БпАК	Безпілотний авіаційний комплекс
ВППР	Військовий процес прийняття рішення
ВТЗ	Високоточні засоби
ВУП	Вогневе ураження противника
ДНР/ЛНР	Донецька/Луганська народна республіка
ДПУ	Допоміжний пункт управління
ДРС	Диверсійні розвідувальні сили
КСП	Командно-спостережний пункт
МГП	Міжнародне гуманітарне право
МорПУ	Морський пункт управління
МТЗ	Матеріально-технічні засоби
НАТО	Північноатлантичний альянс
НГУ	Напрямок головного удару
НЗФ	Незаконні створені формування
ОВТ	Озброєння та військова техніка
ОКП	Основний командний пункт
ПВЕСПСЧ	Політичні, військові, економічні, соціальні, інформаційні фактори, інфраструктури, фізичного середовища і часу
ПЕОМ	Персональна електронно-обчислювальна машина
ПЗРК	Переносний зенітний ракетний комплекс
ПовПУ	Повітряний пункт управління
ППД	Пункт постійної дислокації
ППО	Протиповітряна оборона
ППУ	Передовий пункт управління
ПУ	Пункт управління
РЕБ	Радіoeлектронна боротьба
РЕР	Радіoeлектронна розвідка
РФ	Російська Федерація
ХБРЯ захист	Хімічний, біологічний, радіологічний і ядерний захист
СВ	Сухопутні війська
СОД	Сили оборони держави
СП	Спостережний пост
СУВ	Система управління військами
ТКП	Тиловий командний пункт

1. ОСНОВИ ЗАСТОСУВАННЯ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

1.1. Роль та місце танкових частин (підрозділів) Сухопутних військ Збройних Сил України в сучасних операціях

Безпечне середовище довкола України й надалі формуватиметься під впливом гібридних дій Російської Федерації проти України.

Прогнозується, що у довгостроковій перспективі головною загрозою для України залишатиметься намагання Російської Федерації встановити контроль над нашою державою, не виключено й силовим шляхом.

У перспективі не виключається об'єднання воєнних потенціалів Російської Федерації та Республіки Білорусь, що розширить спектр воєнних загроз для України. За наявними оцінками можливо припустити, що у найближчій перспективі військовий потенціал Російської Федерації на східноєвропейському театрі воєнних дій буде достатній для проведення повномасштабної наступальної стратегічної операції не тільки на території України, а й проти окремих країн-членів Альянсу.

Зазначені фактори обумовлюють необхідність створення сучасної системи протидії загрозам національній безпеці України, де питома вага буде належати Сухопутним військам.

Застосування танкових частин (підрозділів) Сухопутних військ проводиться відповідно до Тимчасової доктрини застосування сил оборони держави.

1.1.1. Основними умовами, в яких буде організовано застосування танкових частин (підрозділів) Сухопутних військ, є:

наявність значного воєнного потенціалу у вірогідного противника та можливість його оперативного нарощення в безпосередній близькості до державного кордону і на тимчасово окупованих територіях України;

присутність поблизу кордонів України військового контингенту іншої держави (групи держав), який може бути використаний для дестабілізації ситуації України;

діяльність на території України незаконних збройних формувань, спрямована на дестабілізацію внутрішньої соціально-політичної ситуації в державі, порушення функціонування центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, важливих об'єктів та інфраструктури.

1.1.2. За цих умов, відповідно до повноважень, застосування танкових частин (підрозділів) Сухопутних військ можливе у складі угруповань військ (видових, міжвидових, міжвідомчих) сил оборони держави за кожним з імовірних сценаріїв виникнення та розвитку на середньо- та довгострокову перспективу ситуацій воєнного характеру:

Сценарій 1. Збройна агресія проти України з боку інших держав або коаліцій держав – повномасштабне застосування воєнної сили проти України шляхом проведення військових операцій з рішучими цілями, що можуть супроводжуватись інформаційними кампаніями, кібернетичними, спеціальними операціями проти України, а також блокадами її регіонів.

Сценарій 2. Спровокований та підтриманий ззовні конфлікт всередині держави, що може супроводжуватись масованим застосуванням засобів збройного насильства, не передбачених законом збройних формувань (приватних військових кампаній), міжнаціональною, міжконфесійною або соціально-політичною нестабільністю всередині держави, інспірованою ззовні.

Сценарій 3. Втягнення України у міжнародний збройний конфлікт, у тому числі між ядерними державами, застосування засобів збройного насильства по території України внаслідок воєнного конфлікту між третіми державами.

Сценарій 4. Збройний конфлікт в прикордонному районі України.

Сценарій 5. Терористичні акти.

Сценарій 6. Загострення обстановки, збройні та інші провокації на державному кордоні, а також неконтрольований масовий перехід державного кордону з території суміжних держав, які можуть перерости у загрози воєнній безпеці України.

Сценарій 7. Природна або техногенна катастрофа на території України.

1.2. Особливості застосування військових частин (підрозділів) танкових військ в умовах сучасних викликів та загроз

Танкові військові частини (підрозділи), виконуючи завдання зі стабілізації ситуації, недопущення збройних сутичок, диверсій і терористичних актів, під час операцій можуть:

припиняти можливі провокації на державному кордоні й у прикордонних районах;

протидіяти диверсійно-розвідувальним силам противника, незаконним збройним формуванням, терористичним групам, які намагаються діяти через державний кордон чи лінію розмежування;

посилувати охорону важливих об'єктів і комунікацій;

знищувати залишки диверсійно-розвідувальних сил, незаконних збройних формувань, терористичних груп;

ліквідувати наслідки застосування зброї та техніки.

Характерними формами дій танкових підрозділів під час ведення бойових дій є: бойові, рейдові, обхідні, ізоляційні, охоронні, сторожові, засадні, патрульні, пошуково-ударні, штурмові, розвідувально-пошукові, демонстраційні, дії чергових сил протиповітряної оборони та інші.

1.2.1. Особливістю застосування військових частин (підрозділів) танкових військ, апробованої під час ведення бойових дій, є танкова та вогнева “каруселі”, що полягають у чергуванні вогню танків і артилерії. Перебуваючи на вогневих позиціях в найкоротший час, танки починають вогонь прямим наведенням, а

продовжує артилерія. Після вогневого нальоту вогневі засоби негайно змінюють позиції.

Вищим проявом активності залишається широкий маневр у поєднанні з контратаками, рейдовими й обхідними діями. Такий характер ведення оборони зумовлений: збільшенням території боїв та інших дій у разі скорочення бойового складу частин і підрозділів; асиметричністю дій противника, який має змогу впливати одночасно на всю глибину бойового порядку військових формувань; можливістю створення активної діючого фронту в тилу противника.

1.3. Орієнтовна структура бригаад

1.3.1. Окрема танкова бригада (код носія спроможностей – 2Е-1.11 згідно Переліку спроможностей МО України)

Окрема танкова бригада (рис. 1) призначена для ведення наземних тактичних дій шляхом знищення противника з використанням штатного озброєння спільно з підрозділами підтримки (1Е-1.3.1) та нанесення вогневого ураження противнику, мінімізуючи супутній збиток і жертви серед цивільного населення, на відстані до 20 км (1Е-2.2.4).

Окрема танкова бригада застосовується переважно на головному напрямку:

в обороні – у складі других ешелонів та резервів для проведення контрударів (контратак) і розгрому противника, який вклинився, а при діях у складі перших ешелонів – для підвищення стійкості та активності оборони;

у наступі – у складі ударних угруповань (у першому або другому ешелонах) та для дій у відриві від головних сил.

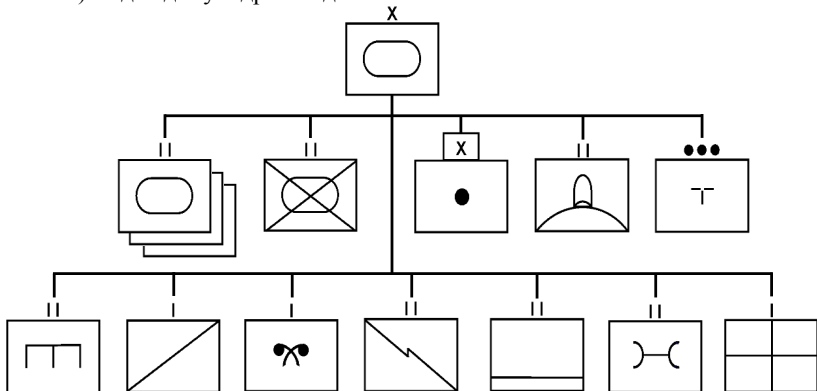

Рисунок 1 – орієнтовна структура окремої танкової бригади.

Окрема танкова бригада включає такі бойові підрозділи:

три однотипні танкові батальйони, роти яких оснащені однорідною бронетанковою технікою;

механізований батальйон;
бригадну артилерійську групу, три дивізіони якої мають різне артилерійське озброєння;
зенітний ракетно-артилерійський дивізіон;
взвод снайперів.
Бригада спроможна вести бойові дії у складі угруповання військ або самостійно (на окремому напрямку).

2. ЗАГРОЗИ

Загрози є основною складовою частиною загального бойового середовища. Як загрози слід розглядати будь-яку комбінацію суб'єктів, утворень або сил, які здатні та мають намір завдати шкоди національним інтересам України (у тому числі і частинам та підрозділам Збройним Силам України).

Загрози можуть включати осіб, групи осіб (організованих чи неорганізованих), військові формування, агресивно налаштовані держави або коаліції держав.

2.1. Розуміння загроз

2.1.1. Суб'єкти у операціях угруповань військ можуть класифікуватися як загрози, противник, нейтральні сили або дружні сили.

Загрози, які здатні і готові завдати шкоди бригаді розглядаються як противник.

Противник – це сторона, яка визнана потенційно ворожою і проти якої може бути передбачено застосування сили, або дозволено застосування сили.

Нейтральні сили – це сторона, яка не визначена ні як підтримуюча, ні як протилежна дружнім чи ворожим силам.

Бойові дії часто виявляються особливо складними, оскільки загрози, противник, нейтральні або дружні сили “змішуються” так, що їх складно розрізнити.

2.1.2. Командири усіх рівнів повинні бути готовими протистояти симетричним, асиметричним та гібридним загрозам.

При цьому **гібридні загрози** – різноманітне і динамічне поєднання регулярних військ, нерегулярних сил, терористичних сил та злочинних елементів, об'єднаних для досягнення певної мети.

2.1.3. Бригада веде бій з противником. Часто бій ведеться в складних умовах місцевості (населені пункти, лісиста місцевість, гірсько-лісиста місцевість тощо) та у безпосередній близькості від цивільного населення, що ускладнює ідентифікацію загроз.

2.1.4. Динаміка зміни бойового середовища, яке формується під впливом політичних, військових, економічних, соціальних, інформаційних факторів, інфраструктури, фізичного середовища і часу (ПВЕСПЧ), створює додаткові складності для бригади.

Командир та штаб повинні розуміти складні відносини між суб'єктами, які виробляють управлінські рішення та реалізують бойові спроможності підрозділів, та бойовим середовищем. Це розуміння має вирішальне значення для захоплення і утримання ініціативи в бою.

2.1.5. Бригада повинна бути готова перемагати противника, якій поєднує традиційну і нетрадиційну тактику, щоб послабити (нейтралізувати) сильні сторони підрозділів бригади (*ініціатива, маневреність, точність вогню*) та використати в своїх інтересах слабкі сторони (складність ідентифікації “гібридного” противника серед цивільного населення).

2.1.6. Під час ведення бойових дій командир бригади і штаб повинні враховувати загрози саме в контексті конкретного бойового середовища (*в контексті місцевих умов*).

2.1.7. Розуміння загроз з боку противника, а також політичні, економічні, ідеологічні цілі противника є вкрай важливим елементом, врахування якого надасть можливість захоплення і утримання ініціативи.

2.2. Характеристики загроз

2.2.1. Сьогодні та у найближчому майбутньому обстановка буде змушувати бригаду протистояти регулярним і нерегулярним військовим формуванням, терористичним угрупованням та кримінальним елементам.

2.2.2. Регулярні війська є частиною держави, що використовує військові спроможності та збройні сили у воєнних конфліктах. Як правило, регулярні війська проводять операції для завдання ураження військам противника, знищення його військового потенціалу та захоплення і утримання території.

2.2.3. Зазвичай регулярні війська володіють технологічно досконалими системами озброєння, які включаються до різних військових формувань. Озброєння і військова техніка противника, з якими бригада може вести бій, включає танки, бойові броньовані машини, протитанкові комплекси, вогневі засоби ракетних військ та артилерії, засоби ППО, літаки, вертольоти та БПЛА, техніка спеціальних військ.

Регулярні військові сили спроможні вести довготривалі бойові дії. Прикладами регулярних військ є збройні сили РФ.

2.2.4. Нерегулярними силами можуть бути озброєні особи, або групи осіб, які не входять до складу регулярних військ або інших внутрішніх сил безпеки. Нерегулярні війська використовують нетрадиційні, асиметричні методи боротьби. Нетрадиційні методи можуть включати терористичні акти, повстанський та партизанський рух. Зазвичай, в ході тривалого конфлікту, слабший противник з метою виснаження, використовує нетрадиційні методи ведення боротьби. Нерегулярні війська можуть включати терористичні, партизанські та злочинні організації і мережі.

2.2.5. Нерегулярні сили зазвичай оперують невеликими, територіально рознесеними групами або командами з децентралізованим управлінням.

Бойові спроможності нерегулярних сил обмежується використанням стрілецької зброї, протитанкових засобів, ПЗРК, мінометів, контр-безпілотних авіаційних систем і саморобних вибухових пристроїв. Однак, деякі нерегулярні сили мають у своєму розпорядженні і важке озброєння, яке надається зацікавленими державами. Наприклад, нерегулярні сили так званіх “ДНР” та “ЛНР” у 2014 році.

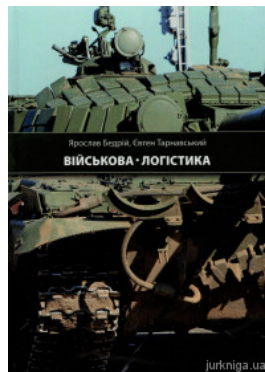
2.2.6. Гібридні загрози є різноманітним і динамічним поєднанням регулярних та нерегулярних загроз, терористичних сил та злочинних елементів, об'єднаними для досягнення спільної мети. Гібридні загрози можуть включати в себе державні суб'єкти, які використовують затяжні форми ведення війни, можливо, за допомогою використання сили примусу та залякування, або недержавні суб'єкти, що використовують можливості, традиційно пов'язані з державами. Виходячи з цього, бригада повинна бути готовою до протидії різноманітним силам (регулярним, нерегулярним та гібридним) в процесі ведення бойових дій.

2.2.7. Бригада повинна бути здатною вести активні дії з одночасним перебуванням в контакт з противником та у безпосередній близькості до місцевого населення. Командир та штаб бригади повинні розуміти тактичні, людські та політичні рушійні сили, що мають відношення до сучасних та майбутніх збройних конфліктів, оскільки цього вимагає розуміння бойового середовища. Ідентифікація та розрізнення загроз є надзвичайно складним завданням та потребує збирання (обробку) та аналіз інформації впродовж всіх фаз бойових дій.

Книги, які можуть вас зацікавити

Роздуми про сучасні
правові реалії

Військова логістика

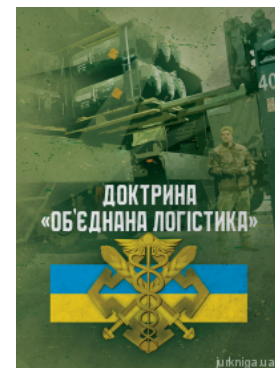
Самооборона в
ближньому бою. Міська
тактика для цивільних,
правоохоронців та
військових

Застосування частин
збройних сил
російської федерації в
основних видах бою.
Альбом схем

Бойовий статут
Сухопутних військ
"Армійська авіація
Сухопутних військ
Збройних Сил України"

Доктрина "Об'єднана
логістика"

Перейти до галузі права
Військове право

[Перейти на сайт](#) →